

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 15. novembra.

Ko je pred petimi leti grof Taaffe vzel vladno krmilo v roke in razvil svoj prapor ravnopravnosti, pomirjenja in blažene spravljivosti, zavladalo je veliko veselje mej avstrijskimi narodi, ki so zaupno in polni veselih nad začeli gledati v bodočnost. Potem se je leto za leto v dolgih rektroperspektivnih člankih praznovala obletnica Taaffejevega vladanja, z velikim naporom in z vso mogočo ostroumnostjo se je skušalo pokazati nekoliko, če tudi atonom podobnih uspehov, katerih neznatna malenkost se je opravičevala s tem, da kruta opozicija ne dopušča izvajati vsega, kar namerava in kar bi rad. Naposled pa se nam je v takih člankih davala nekaka asgnacija na bodočnost, nakaznica na nadaljnje upanje.

In tako je prišlo, da danes čez dolgih pet let, ne vemo, česa se nam je nadejati in da se vedno bolj širi preverjenje, da vsaka vlada z dobrimi, morebiti celo z najboljšimi nameni vzame krmilo v roke, pozneje pa, ko je okusila vladanja slast, smatra za svojo prvo in glavno nalogo: vzdržati se.

Vsaj mi smo dobili to prepričanje, ko smo prečitali pred kratkim v Lipskem izšlo brošuro: „Die Abstentionspolitik in der modernen Monarchie“. (Leipzig, Verlag von Otto Wigand, 1884.) Pisana je „von einem deutschen Oesterreicher“, a prečitavši jo, bode čitatelj takoj na gotovem, da se pod to krinko skriva oficijozno pero, kakeršnih je danes v izobilju, pero, kateremu se je v tem slučaju dal nalog, vladnim namenom gladiti pot mej Nemci.

Namen brošure je že po njenem naslovu jasen: svariti hoče Nemce, naj bi se ne udali pasivnej politiki, s katero so začela nekatera njih glasila strahiti. Da bi se dosegel ta namen, uporabljajo se vsa možna sredstva in vzgledi iz zgodovine. Najprej pride na vrsto državica Kurhessen. Dasi je primera te duodez-kneževine z avstrijskim cesarstvom jako šepava, vendar služi razpor mej kurhesenskimi stanovni in njih maloslavnim vladarjem v prikladen pouk, kajti tamkaj gori se je samovoljno hotela rušiti ustava z leta 1831, abstinencia hesenskih stanov bila

je popolnem opravičena, zaradi tega je tudi njih pasivna politika l. 1862. prišla do cilja, da se je ustava zopet obnovila in stopila v veljavo. Tacega povoda pa Nemci v Avstriji nima, tukaj se ni nobena ustavna pravica porušila, torej nikakor ne kaže, posnemati kurhesenske stanove.

Pa tudi Čehov pasivna politika bila je brezvspešna, ker ni bila nikakor opravičena, torej naj Nemci ne posnemajo Čehov na potu pasivne politike, marveč deklarantov nevspehi naj jim bodo v svarilen vzgled, kajti že slavni Maurice Block je rekel, da je pasivna politika „une annulation de soi même, un suicide politique“.

Ko bi v Nemcih prodrila politika odsotnosti, pasivnosti, bila bi to nova hiba, ki bi se ne dala popraviti. Do sedaj grofa Taaffeja vlada še ni podlegla pred „pravi krone česke“; a kaj bode, vpraša pisatelj omenjene brošure, ko bi nemško ljudstvo vsprejelo to „budalost“ in začelo pasivno politiko? Pisatelj na to vprašanje kar sam odgovarja rekoč: „Že danes, ko so nemški poslanci prti mej soboj in vlado jedva prerežali na dvoje, mora se konstatovati, da čim dalje še nemški ostrog od vlade oddaljuje, temveč koristi imajo iz tega protivniki. Kako pa še le bode, kadar se začne popolnem posnemati igra česke pasivnosti?“

Potem se pač državniki levice ne smejo hudovati, če bodo gospodarji sedanjega položaja isto tako ravnali, kakor so delali gospodje prejšnje situacije. Nameravana nemška abstinencia bi nemško prebivalstvo v Avstriji še bolj potlačila v ozadje, in moglo bi se celo to dogoditi, da bi slovanska samovlada porazila ministerstvo Taaffejevo in z njim ustavo. To bila bi naravna posledica nemške pasivne politike.“

Po teh besedah bi mi Slovani morali noč in dan Boga prositi, da bi se avstrijski Nemci res poprijeli pasivne politike. A k temu ni upanja, kajti vse kar se je o tem pisalo, ima isti pomen, kakor strašilo, ki se postavi v zelnik, Nemci se ne bodo nikdar posluževali tacega skrajnega koraka in doždeva se nam, da ima brošura mej vrstami namen:

poravnati in spraviti Nemce z grofom Taaffejem in njegovo politiko. Zategadelj jim tudi na steno riše „plimo slovansko“, očita vse politične hibe in grehe in jih konečno roti, naj se obrabre k popolnemu preobratu, da bode nemško prebivalstvo zopet prišlo na politično površje in zadobilo potrebne upliva, kar se drugače ne da doseči, nego jedino s pomočjo in z ministerstvom grofa Taaffeja. O tem ne more dvojiti niti tisti, ki ni pristaš sedanje vlade, a si je vendar ohranil bister vid. Grof Taaffe ni — kakor se navadno misli — obljubil splošnega pomirjenja, ampak le pomirjenje „auf dem Boden der Verfassung“ in „z ustavnimi sredstvi“ in ko bi se danes mej Nemci nahajali realni politiki, ki bi hoteli podpirati vlado v njenih gospodarskih reformah, iskala bi grofa Taaffeja vlada, koje naloga nikakor ni, „izvajati politične ali pa narodne želje, takoj v nemškem prebivalstvu podporo, katero je izgubila.“

Te besede so vendar jasne, rekli bi, da skoro preveč, in ko bi omenjena brošura tudi nobenega drugega uspeha ne imela, moramo oficijoznemu pisatelju vsaj hvaležni biti, da nam je to razkril tako odkritosrčno in v tako lapidarnih besedah, da nam je objavil, kaka sapa veje v gotovih krogih in česa se nam je v bodočnosti nadejati.

Iz navedenih besed more si razborit čitatelj pojasnjevati marsikatero novejšo dogodke in prikazni v našem političnem življenju in sicer bolj svobodno in neomejeno, nego bi utegnili nam biti dovoljeno na tem mestu.

Delegacije.

Ogerska delegacija je včeraj imela svoj tretji obči zbor. Najprvo izroči se bodočemu odboru poročilo (nuncijum), katero je doposlala delegacija avstrijska. Potem predložil je odborov načelnik poročilo o proračunu vnanjega ministerstva. Poročilo to je zložil dr. M. Falk. Hvali se v njem vnanjega ministra politika, ki meri na to, da bi tudi za vojno smemo zanašati na pridobljene prijatelje;

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

Opisuje Prostoposlav Kretanov.

XXXXV.

Pri „ljubimci tužne Istre“.

Takoj drugo jutro po prihodu v Pazin, odpeljal sem se gori v — Cerovlje, k velezaslužnemu nabiratelju isterskih prislovic in narodnih pesmi...

Železnica od Pazina navzgor je napeljana v ravnih potezah po samotni dolini, po kateri se mej zelenimi travniki vije rečica Fojba. Na iztočni strani se vrstijo visoki, z grmovjem, tu in tam z vinogradi obrasteni holmi, mej katerimi se dolina razteka v razne postranske panoge. Tu gori nad Pazinskim kolodvorom, na strmim hribovom robu je Lindar, od koder se svet niziše tja gori proti severju do Gole Gorice in od ondod na desno navzdol k Čepiškemu jezeru... Na večerni plati doline so nižji, valovito razčlenjeni griči z različnimi selišči. Tam-le v stranskem zakotju na pr. je Zarečje, dalje gori na sever so Novake in še nekatera druga sela...

Toda, isti dan me ne zanimala pokrajinska scenerija; kajti duh mi je hrepenel naprej, k izvoljenemu smotru. Že dolgo sem želel poznati vrlega moža, kateri nam je svoje dni toli zanimljivo opisoval

brizne Istrane in zdaj, ko sem se bližal njegovemu bivališču, obhajale so mi srce slastno-otožne slutnje.

Tu se je vlak ustavil pred samotno železniško postajo, katero diči klasični napis: Cerovgle.

Selo Cerovlje je na zapadni strani železnice, na nevisokem, polagoma navzgor kipečem brdu. Od kolodvora te pelje pot mej njivami gori po otlem klanci, ob katerem stoji nekoliko sadnega drevja, s trtami opletene. Selo je jako ubožno. Gole, nometane, tu in tam na pol porušene koče, razpostavljene so po griči, slučajno sem ali tja obrnena, brez vsakega načrta in reda. Izza temnih, na večih krejih razbitih oken zre ti naproti breztolajna selska beda: prazne, okajene stene, brez vsega lepotečja; borno, ogoljeno pohištvo, podedovano morda že po trojnih, četvornih prednikih... In ljudje, ki bivajo v teh mračnih, kamenenih skroviščih, ogrnjeni so s preprosto, primitivno ukrojeno obleko in z jadrnih, nagubanih obrazov se jim bere brezvoljna izpoved o brižnem, jednomernem življenju v selski samoti, brez vsake vzradostljive premene — nehoté ti v duši zazvené vse žalomile pripovedke o tužni Istri, kar si njih kedaj čital ali slisal...

Na gorenjem konci vasi stoji župna cerkev, nisko in priprosto zidana, posvečena Marijinemu uspenju (vnebovzetju). Ceroveljska župnija je majhna, obsegajoča jedva štiri sto štirideset duš; ima dve podružnici in samo jednega duhovnika.

Oskromni župnikov dvor se nahaja na vzhodni strani cerkve, nekoliko nižje doli pod gričem. Pri ustupu me je vsprejela prijazna, preprosto oblečena ženska in me izpremila v gorenje nadstropje. Ondi mi pride naproti visok, čestitljiv, sivolas starič — častiti g. župnik Jakob Volčič.

Ko sem mu bil povedal, od kod pridem, vzkljknol je blagi mož uzneseno: „Oj dobro mi došli iz bele Ljubljane!“ in v svetlih, modrih očeh so mu zalesketale solzé. In kakor bi mu bil ta vzkljknol v duši odmeve iz davno minolih let, začel mi je pripovedovati o blaženi svoji, v domovini preživeti mladosti in ko si ga videl govorečega takó iskreno in navdušeno, ne bil bi verjel, da je praznoval že devetnajstkrat svoj rojstni dan preko polustoletja...

Gospod Jakob Volčič je rodem Kranjec iz Škofje Loke, porojen v dan 14. julija meseca 1815. leta. Duhovnik je od leta 1842. — torej že preko štirideset let v tužni Istri, katera mu je postala druga domovina. In ta njegova nova domovina se mu je toli omilila, da je v njeno proslavo posvetil vse svoje življenje.

Ves čas svojega dolgoletnega bivanja v kršni Istri nabiral je narodno blago: narodne pesmi, pripovedke, bajke, prislovice, pričiice in izreke ter jih priobčeval leta in leta v različnih knjigah in časopisih, slovenskih in hrvatskih. Koliko ga je to na-

uresničila se je želja, da bi tudi Rusija pridružila se mirni in konservativni politiki, kateri temelj je zaveza avstro-nemška; na Skjernojeviškem shodu se je določilo složno postopanje treh cesarjev, ki bodo moralno uplivali, da se evropski mir ne bo kahl in da se bodo sedanje razmere držav okrepile in ustavile na podlogi danih pogodb; odbor misli, da sme tudi Ogerska popolnem zadovoljna biti s tako politiko. Poročilo nadalje hvali, da so odaošaji naši tudi z drugimi državami dobri, hvali izjave vnanjega ministra glede orijentalških pogodb z Grško in Turčijo, glede Lloydja, in k sklepu pravi, da je minister svoje naloge dovrševal prav in s pridom, da je zatorej odobriti njegov proračun. — To poročilo se pohvali. Izvoli se potem odbor sedmerih, potrdi proračun skupnega finančnega ministerstva, tako tudi skupni računski sklep za leto 1882., in potem se zborovanje zaključí. Jutri bode prihodnja seja.

Avstrijska delegacija zboruje danes, zadnji-krat pred koncem letošnjih delegacij, ki se utegnejo raziti prihodnji torek, 18. dan t. m.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 15. novembra.

Delo v delegacijah kaj naglo napreduje in bode kmalu končano. Kakor se misli, bode se delegacije že v torek zaključile. Takoj po zaključitvi delegacij objavil se bode patent, s katerim se skliče državni zbor, vendar se ta ne bode sešel ta mesec, ampak stoprav 4. decembra.

V poslednjem zasedanju nemškega „schulvereina“ so se dovolile podpore raznim učiteljem in šolam na Češkem in Štirskem. Predsednika namestniku dr. pl. Krausu naročilo se je, da pojde nadzorovat schulvereinovo šolo v Gorici in nov otroški vrt v Ljubljani.

Štetična komisija bode kmalu predložila vladí svoje predloge, kakor se poroča „Politiki“ z Dunaja in vlada se bode poslužila tega gradiva, ako se jej bode primerno zdelo.

Gališki namestnik, Zaleski, je mesto umrlega grofa Wodzieckega poklican v gospodsko zbornico.

Zadnje nedeljo je bil v Freudenthalu v Slezijski shod šlezjskih kmetovalcev, ki so se posvetovali o ustanovi kulturnega sveta za Šlezijko. Vsprejela se je resolucija v tem smislu.

Vnanje države.

Italijanski ministerski predsednik Depretis, in minister vnanjih zadev Mancini bolehata. Sta li res bolna, ali je pa kak politični dogodek povod njih bolezni, ne vemo. — Jutri se v Leccu odkrije Garibaldijev spomenik in pripravlja se zato velika demokratična demonstracija. Mnogo delavskih društev zlasti iz Milana se bode udeležilo te slavnosti. Vlada je že storila potrebne navedbe za varnost. Na dnevnem redu prve seje italijanske zbornice, ki bode v četrtek, je reforma provincijalne in občinske uprave ter železniški zakon.

Ožje volitve na Nemškem za socialiste ni kakor neso tako ugodne, kakor je bilo soditi po prvotnih volitvah. Pridobili so sicer nekaj mandatov, pa veliko nad dvajset jih ne bodo imeli. Ugodnejše so ožje volitve za svobodomiselnó stranko, kajti sedaj ima že vkupe 51 poslancev, a se jih nadeja dobiti še štirinajst. Narodnim liberalcem ožje volitve

neso nikakor prav ugodne, imeli bodo v zbornici k večjemu 55 mandatov. Da je število svobodomiselné stranke v ožjih volitvah tako zelo narastlo v primeri z narodnimi liberalci, temu je uzrok, ker se je ta stranka upirala podaljšanju zakona proti socializmu. Zato so jo pa socialisti podpirali povsod, kjer ni njihov kandidat prišel v ožje volitve.

Danes se je sešla afriška konferenca v Berlinu. Kakor se sedaj poroča, se mej raznimi državami, ki so zastopane, ne bode delala nobena razlika. Z začetka se je namreč mislilo, razdeliti jih v države, ki imajo večje, in države, ki imajo manjše interese v Afriki.

„Pal Mall Gazette“ prinesla je dolg članek, v katerem dokazuje, da bode Anglija vsekaka morala 10 milijonov izdati za pomorstvo. — Z volilno reformo ne bode šlo tako gladko, kakor se je mislilo. Sporazumjenje mej obema strankama, ki je bilo že skoraj doseženo, se je zopet razdrlo. Mogoče je, da zgornja zbornica zavrže to predlogo, in potem vladi ne bo ostajalo drugega, kakor razpustiti parlament.

V trgu Abbassieh pri Kajiri stekli so se angleški in egiptovski vojaki, in le s trudom se je posrečilo policijskemu poveljniku, pomiriti jih. Angleški vojaki, ki so zasmehovali Egiptane, dali so povod k tej rabuki.

Kako je z Gordonom, se še vedno ne ve. Iz Pariza prihaja vest, da je ubit, iz Londona pa, da je obkoljen v Kartumu. Kedive egiptovski je baje dobil nedavno neko poročilo od Dongolskega mudirja, katero javlja, da sudanski ustajniki od vseh strani oblegavajo Kartum. Gordon je pri Oraderju imel boj z Mahdjem, ki se je umaknil za osem ur od Kartuma.

Abesinsko ljudstvo je baje jako nejevoljno na svojega kralja, ker je sklenil pogodbo z Angleži. Očita mu namreč, da je deželo s tem Angležem izročil. Francoski agenti pa podpihujejo, kakor se govori, nezadovoljnost mej narodom. Zato pa kralj ne more izvesti vse pogodbe, zlasti ne more osvoboditi Kassale.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Za prihodnjo predstavo v 17. dan t. m. izbrali sti se dve igri, prav resnega zadržaje „Dr. Robin“, v kateri predstavlja g. Kocelj slavnoznane angleškega igralca Garricka in burka s petjem „Dva gospoda in jeden sluga“. Ta igra je na jako dobrem glasu gledé na izredno komične zapletke. Torej upamo, da se bode tudi ta pot ustreglo našemu občinstvu. Vnanje prijatelje slovenske Talije pa opozarjamo na to predstavo, ker se bode vršila ob Ljubljanskem somnji.

— (Izpred sodnije.) Včera bil je pri tukajšnje deželne sodnji obravnava: mora li gosp. Šuklje v svoj list vsprejeti popravek v zadevi znane Sokolske afere. Gg. svetniki so spoznali, da mu ni treba vsprejeti popravka. — Tudi druga pravda razsodila se je v Šukljejevem smislu.

— (Vladika Strossmayer) odpeljal se je včera zvečer iz Zagreba. Vsa društva spremila so ga na kolodvor. Več prihodnjič.

— (Veterani Ljubljanski) praznovali bodo jutri god presvite cesarice Elizabete, ki je kumica društvene zastavi. Ob 1/29. uri je svečana

maša v sv. Jakoba cerkvi, zvečer pa skupna zabava v gostilni „Pri kroni“.

— (G. dr. Janko Babnik) ustopil je v sodnijsko prakso pri deželni sodnji v Ljubljani.

— (Vabilo k pevskemu večeru), katerega priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ na Martinovo nedeljo 16. t. m. v restavraciji „Hotel Europa“, pri Tavčerji. — Spored: 1. — „Pesen“, zbor. 2. J. A. „Komično berilo“. 3. Nedved. „V ljubem si ostala kraji“, zbor. 4. J. Noll. „Strežaj, kakoršen mora biti“, komičen prizor s petjem, predstavljata gg. Jeršek in Perdan. 5. Vilhar M. „Slavjanska“, zbor. 6. Lichtl. „Korčunica“, svira gledališka godba. 7. Dr. B. Ipavic. „Danici“, zbor z bariton-solo. 8. Titi. „Slavjanska ouvertura“, svira gledališka godba. 9. Hudba. „Slavjanka“, zbor. 10. Lange. „V planinski koči“, švicarska idila, svira gledališka godba. 11. S. M. „Vzledna prijatelj“, komičen prizor s petjem, predstavljata gg. Jeršek in Perdan. 12. Grasse. „Slavjanski potpouri“, svira gledališka godba. 13. L. Belár. „Rojakom“, zbor. 14. v. B. A. A. A. iz opere „Falstaf“ za klarinet, svira gledališka godba. 15. Iv. pl. Zajec. „Jurešičeva putnica“, veliki zbor. — Pies. — Pri tej veselici svira gledališka godba pod vodstvom kapelnika g. J. G. Lichtl-a. Ustop za ude prost, za neude 30 kr. Začetek ob 7. uri večer. — Posebna vabila se ne razpošiljajo. — Ob enem se opozarjajo gg. pevci jutri, nedeljo točno ob 2. uri popoldne priti k glavnej skušnji v društveno sobo. — K tej veselici vabi najljudnejše vse prijatelje društva, petja, narodnega napredka in zabave odbor.

— (K tisočletnici smrti Metodove.) Časopis „Posenes Tageblatt“ poroča, da se v 5. dan aprila 1885 za slavnost Metodovo v Velehradu na Moravskem zberó slovanski vladike, in to rimskokatoliški škofje, kakor tudi zjedneni pravoslavni iz vseh slovanskih pokrajin. Verjetno ni, a kakaj ne bi bilo mogoče?

— (Gospod Ljudevit Grilc) razstavil je danes pri gosp. Gontiniji drugo jako lepo sliko, ki predstavlja šestletno hčerko gospoda Lavriča na Rakeku.

— (Policija) ujela je obče znanega in nevarnega Janeza Črneti iz Zgornje Hrušice, ki je bil še le lansko leto iz kaznilnice na Gradu izpuščen in zaradi tatvine mnogokrat kaznovan. Zadnjo tatvino izvršil je Črni na Ljubljanskem barji, na Hauptmanci, kjer je nekemu kmetovalcu pokral vso praznično obleko, poleg tega pa še uro z verižico, tolarjem in zlatim prstanom. Ljubljanska detektiva Šober in Toplikar sta Črnetu neumorno bila za petami in včera se jima je posrečilo, da sta ga v Mostah ujela. Uro in verižico s tolarjem in prstanom je bil že prodal. Nekaj obleke in škornje je še imel. Izročili so ga deželni sodnji.

— (Podzemeljski brodniki.) Poroča se, da odborniki „avstrijskega planinskega društva“ že dolgi časa preiskujejo, kod hodi voda Reka, ki prihaja od notranjskega Snežnika, se potem v kraške jame izgubi in pri Devinu zopet na dan pri-

biranje stalo truda in gmotnih stroškov, to ve precenti le oni, ki pozna žalostne razmere tukaj v Istri. Koli mučno in težavno je tako nabiranje, o tem nam pričajo — da ne sežemo daleč preko slovenskih mej — Stanko Vraz, Korytko in v novjšem časi hrvatski nabiratelj narodnih pesmi in napevov — Kuhač: prvemu so nemčurski birači tam gori pod Golido čez ramo gledali, arogantno povpraševaje: „Bos schreiben? Ber hot g'hassen?“; poslednjega pa so nedavno tu v Istri zalezovali krivonosni lahonski voluhni, češ, — kakor mi je zatrjeval v Pičnu nek „šjor Ménigo“ — da je „un spia della Rusia“ . . . Razven enakih političkih spletek — koliko ovir dela nabirateljem ljudstvo samo! „Kmet je kmet!“ pravi naš modrec in to je res! Ne samo, da mrzi na vsakega „škrijca“, kateremu nagaja, kje, kdaj in kolikor le more, boji se kmet v svoji nevednosti in otročji najivnosti sploh vsakega zapiska. Sediš-li ž njim ob časi vina kje v krčmi in če ga ima mož nekoliko pod klobukom, predel ti bode brez konca in kraja vsakovrstne burke in šale, resnične in — izmišljene in to drage volje kar sam ob sebi, brez vsakega povoda in vprašanja; kakor hitro pa potegneš iz žepa kos papirja in svinčnik, — to ti se govoričavemu kmetu na mah ustavi jezik in ne samo, da ti reče, ka ne ve ničesar več, utají ti še ono, kar ti je ravnokar bil povedal. Ljudstvo je kakor otrok: v svoji brezbržnosti ti skače in poje, da ga je veselje gledati; in v takih

neopazovanih trenutkih se ti kaže v pravi svoji prirodni podobi; ako pa opazi, da ga gledaš in pro- učuješ, poloti se ga sramežljivost in proč je vsa njegova nedolžna nezavzetost in bajevna najivnost! Označujoče je baš v tem oziru, kar nama je tukaj pripovedovala župnikova kuharica o svojem prepevanji narodnih pesmi gori omenjenemu nabiratelju Kuhaču. „Dokle me je gospodin mirno poslušao,“ rekla je ženica v svoji najivni odkritosrčnosti, „išlo je dobro; a ko je on počeo sa svojima guslima loviti moje „kajde“ (note) in takte, bila sam vsa zmučena, pak onda sam mu kazala, da ne znam više pevati, premda ih znamem još preko petdeset“ . . . Da, takši smo! Še mi, od kulture obližani ljudje čutimo se le takrat popolnem svobodne, če smo „entre nous“; zato se zapiramo bojazljivo mej štiri stene. Ako pa nam kdo pogleda za kulise duševnega glumišča: bodi si v „zaduhli pisarji sobi“ ali pa v prosvetljeni — pesniški kovačnici, pa smo kar nervozni in zbegani, pa bi ne bil zbegani bore kmet, kateri, da si je „ustvarjen tudi po božji podobi,“ ni zajemal iz skledé modrosti s „to veliko žlico“ . . . Zatorej je treba ljudstvo motriti in proučevati, kader je na svojih domačih tleh, tako rekoč, „mej seboj“, brez nepoklicanih tujih prič, in sicer pri njegovih narodnih veselicah in pravstveno-verskih obredih . . .

Žal! Pri nabiranju narodnih zakladov godilo se je plemenitemu našemu idejalistu, kakor poetu v

Schillerjevi pesni: „Die Theilung der Erde!“ V tem ko je on bil zamaknen v dragocene svetinje narodne poezije, pozabil je nabirati sam zá se posvetnih zakladov! Sicer pa jih tukaj v Istri ni nikjer dosti nabirati! In kakor je usoda vseh idealnih ljudi, prezirali so velezaslužnega svečenika v mero-davnih krogih: skoro vsi njegovi nekdanji vrstniki so splezali že za nekaj klinov po stanovski lestvici navzgor, marsikaterega izmed njih objema že rudeč ovrtnik in zlata verižica, blagi, požrtvovalni rodoljub pa je še vedno brižen upravitelj ubožne žup-nije, — tout come chez nous, bodi si na — Šta-jerskem ali — Goriškem!

In vendar pri vsej svojej — brižnosti blago-dušni mož ne toži! Jedino, kar mu teži srce, je propad in ugašnjevanje narodne zavesti in ž njo ginevanje predivnih narodnih pesmi mej tlačnim, v bedo ugreznem ljudstvom.

„O dragi moj!“ vzdihnil je blagodušni prija-telj zatiranih Istranov, „koliko je še lepih, drago-cenih biserov mej ljudstvom; ali — Bogu bodi po-toženo! — v petdesetih letih bode se ves ta na-rodov zaklad raznesel in v prah poteptal . . . Ni ga človeka, ki bi pobral to zlato zrnje in če se tudi kaj nabere, splesnuje zopet po celih dvajset let v kakej zaduhlej shrambi tega ali onega zavoda . . . Kolikor sem mogel, rešil sem jaz v prejšnjih, krep-kejših letih; toda zdaj se mi dan že nagiblje k večeru . . .“

baja. Zadnjo nedeljo so se že tretjič pri Škocijanu jedno uro dalje od Divače, spustili v tamošnje precej slovečo jamo, v katero Reka, zlasti kadar je velika, pridere. Prišli so ta pot s čolni do sedmega slapa, kadih 300 metrov dalje pod zemljo, mej visokimi pečinami. Če bodo hoteli še naprej pretehtavati tok starega Timava, morali bodo čolnice osem metrov globoko po skali doli spustiti v vodo, po kateri bodo lahko brodili do nove zapreke. Ali bode Tržaškim gospodom mogoče priti tej stvari do konca, to se ne more vedeti. A preiskave so že dosedaj pokazale mnogo prirodnih zanimljivosti, lepe podzemeljske jame, slape, in mi bi bili hvaležni prijatelju našega lista, ki bi nam mogel in hotel poročati kaj več o teh odkritih naše prezanjmljive domače prirode.

— (Zakupina) vsega dela za gradnjo nove pokrajinske bolnice v Zadru ostala je, kakor poroča „Narod“ iz Splita, 8. t. m. gospodu Tönnies-u v Ljubljani.

— (Vidro) blizu 7 let staro, jeden meter dolgo in 7 kilogramov teško ulovil je v Krki M. Ratej. lovec grofa Margherija, ter zanj dobi postavno premijo 6 gld.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih julij, avgust in september t. l. 23.269 novih zavarovanj za 27.181.357 gld. 49 kr. kapitala ter je zato prejela 524.109 gld. 60 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh treh mesecih 168.448 gld. 95 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 2.528.805 gld. 46 kr. V posojilnicah bilo je v tem času naloženih 280.767 gld. 14 kr., na zemljišča posojenih pa 542.107 gld. 68 kr. Gasilne brizgalnice dobilo je sedem občin. — Od 1. januarja do 30. septembra t. l. bilo je sklenjenih 54.367 novih zavarovanj za 58.814.692 gld. ter se je uplačalo zavarovalnine in pristojbin 1.415.961 gold. 36 kr., izplačalo pa za škode 424.383 gold. 58 kr. Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin postajajo od dne do dne bolj priljubljena. Dokaz temu je, da štejejo do konca septembra 1884. že 1201 člena, ki so skupno zavarovali 165.578 gld. 07 kr. pokojnin in zato obvezali se uplačati 646.670 gld. 45 kr. ulog. — Tudi zastopniški pokojninski fond se izdatno in hitro množi, kajti koncem septembra t. l. imel je že 46.219 gld. 57 kr. premoženja. Konečno naj omenimo še glede zavarovanja življenja nekaterih važnih sprememb, v katerih nam poroča glavno ravnateljstvo banke „Slavije“. Od sedaj naprej bodo se namreč vsem onim za slučaj smrti ali doživetja zavarovanim členom, katerih zavarovalne pogodbe so bile vsaj tri leta že v veljavi, koncem vsacega leta izdajale posebne listine, iz katerih bodejo razvidne vrednosti zavarovalnih pogodb, ko bi se ponehala plačevati zavarovalnina ali pa ko bi jeden ali drugi hotel svojo polico banki nazaj prodati. Dalje ostanejo police, ako se je na nje plačevalo vsaj pet let in ako zavarovani kapital ne presega 5000 gld., v popolnej veljavi tudi tedaj, ko bi se zavarovanec sam umoril. — Poslednja sprememba pravil je pač znamenje našega „prosvetlje-

nega“ veka, in pa menda tudi posledica angleške konkurence; prva pa bode vsekakor jako ugajala vsem zavarovancem, ker bodo tako vedno vedeli, koliko so njihove zavarovalne pogodbe vredne tudi tedaj, ko bi prenehali uplačevati pogojene premije.

— (Razpisani službi.) Učitelja na dvo-razrednici v Mirni peči. Plača 400 gld. Prošnje do 30. t. m. na okrajni šolski svet v Rudolfovem. — Začasna služba učitelja na jednorazrednici v Branskem (okraj Rateče). Plača 450 gld. Prošnje na okr. šol. svet v Krškem v 4 tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 15. novembra. „Morning Post“ ima poročilo iz Dongole z dne 14. t. m.: Wolseley dobil je pismo od Gordona z dne 4. t. m., v katerem poroča Gordon, da so Stewarta, Kowerja in francoskega konzula umorili, s pristavkom, da se more on (Gordon) še dobro braniti.

Dunaj 14. novembra. Slavni naravoslovec dr. Alfred Brehm umrl je v Reuthendorfu pri Geri.

Pariz 14. novembra. Včeraj jih je 75 za kolero umrlo, danes dopoldne 21.

Razne vesti.

* (Po maščevanju hrepeneč ženin.) 9. t. m. bi se bil imel v Bordeaux kupec Guyère poročiti z gospodično Margaret Artot. A nesrečni ženin, korakajoč za svojo mlado nevesto po ozkih stopnicah županijskega urada, stopi slučajno na neveste belo atlasovo vlečko („šlep“). Jezna nevesta se obrne in srdito reče: „Kako neumno!“ Ko četrte ure pozneje službujoči župan (maire) ženina običajno vpraša, hoče li gospodično Artot vzeti za soprogo, odgovori ta: „Ne, tako neumen vendar nesem!“ Mej divjim krikom in razsajajoč so nejevolni svatje ostavili dvorano in se razpršili na razne kraje. Margareta eto, ki je omedlela, so pa prinesli na pol mrtvo domov.

* (Reserva in deželna bramba.) Mlada gospa sreča na ženitovanskem potovanju svojo že nekoliko časa omoženo prijateljico in jo med drugim vpraša: „In tvoj soprog?“ — „In tvoj?“ — „S prva je bil prav ljubeznjiv in je jako pazljivo za me skrbel. Zdaj me pa pušča v nemar in se drži že malo v rezervi.“ Prijateljica jej prav suboparno odvrne: „Moj soprog je že davno v deželni brambi!“

* (Pojasnilo.) Gospodičina: „Dragi prijatelj, povejte in pojasnite mi, kaj je to hiperbola?“ Gospod: „Hiperbola? Gospodičina, Vi ste tako lepi, da tudi tedaj, kadar mi kažete svoj žalosten in temen obrazek, menim, da sveti svetlo rumeno sonce.“ Gospodičina: „Je li to znabiti izjava ljubezni?“ Gospod: „Nakor, to je hiperbola.“

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. nov.	7. zjutraj	744-10 mm.	- 0.6°C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	744-22 mm.	+ 3.0°C	m. vzh.	obl.	
	9. zvečer	744-66 mm.	- 1.0°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura + 0.5°, za 3.4° pod normalom.

Listnica uredništva. Gosp. dr. M.: „Il y a des juges à Berlin.“ Sicer pa — pst!

Dunajska borza

dne 15. novembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 30 kr.
Srebrna renta	82 „ 50 „
Zlata renta	103 „ 85 „
5% marena renta	96 „ 50 „
Akoje narodne banke	872 „ — „
Kreditne akoje	295 „ — „
London	122 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 74 „
C. kr. cekini	— „ 78 „
Nemške marke	60 „ 05 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125 „ — „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 173 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103 „ 85 „
Ogrska zlata renta 5%	123 „ 35 „
„ „ 4%	93 „ 80 „
„ papirna renta 5%	89 „ 40 „
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 10 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109 „ 25 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 25 „
Kreditne srečke	100 gld. 178 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 25 „
Akoje anglo-avstr. banke	120 „ 105 „ 75 „
Tramway-društ. velt.	170 gld. a. v. 212 „ 75 „

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

jemlje takoj pekočino in bolečino vsem ranam in bulam, zabranjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmehčalnega sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času ozdravi prsnege raka, krvava ulesa, zastarane poškodbe na nogah, zauhtnice, ozebljine, prisadene rane, razpokane roke itd. Hitro pomaga pri kašlju, dušavnemu kašlju, difteritidi, trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v členkih. Dobiva se škatljica po 30 kr. pri lekarnarji J. Svobodi, v Ljubljani, na Prešernovem trgu. (715—2)

Knjigoprodajalnica

J. GIONTINI-ja
v Ljubljani

blagovoljno priporoča p. n. čitateljem sledeča dela v snopičih in pričakuje mnogobrojnih cenjenih naročil.

Die Orientreise

beschrieben vom Kronprinzen Rudolf von Oesterreich.

V 20 snopičih po 30 kr.

Faulmann: Stenografische Unterrichtsbrieft,	25 kr.
v 12 snopičih po	
Arndt: Geografie und Statistik, v 12 snopičih	36 „
Maier-Rothschild: Handbuch der gesammten Handelswissenschaften, v 22 snopičih po	30 „
Schwarz: Stoff und Kraft in der menschlichen Arbeit, v 17 snopičih po	30 „
Müller: Haus- und Familienbuch, v 15 snopičih po	25 „
Wilhelm Busch: Album oder humorist. Haus-schatz (jako zanimivo), v 20 snopičih po	48 „
Ill. Familien Journal, v 30 snopičih po	15 „
Schubert: Anleitung zum Gebrauche des Lese-buches, v 12 snopičih po	30 „

Poleg tega vsprejema naročila na vse avstrijske in inozemske ilustrovane in modne liste, zlasti priporoča: Buch für Alle, Chronik der Zeit, Heimat, Garten-laube, Illustrierte Welt, Ueber Land und Meer, Illustrierte Romane, Illustrierte Wiener Zeitung, Bibliothek der Unterhaltung und des Wissens, Bazar, Modenwelt, Frauenzeitung itd. itd. itd.

☛ Točna in najcenejša uprava. ☛

Največja zaloga

pisnih, stenskih, block in zabavnih koledarčkov

■ za leto 1885 ■

po vseh cenah.

(738—1)

Tukaj se je govornikov glas spremenil v ginljivo, tožeče šepetanje in pogled mu je vsplaval nekam daleč tja vun na hribe, kakor bi hotel poleteti za minolim časom...

Dolgo sva sedela molče, uglobljena vsak v svoje misli — kar se čestitljivi gospod vzdrami iz svojih spominov ter naglo otide.

Hodeč po sobi gori in doli, opazim ondi na steni v oskromnem okviru tiskano čestitko, katero so l. 1881. isterski rodoljubi poklonili gospodu Volčiču za god in sicer v imenu Hrvatske Istre. Ta čestitka slove:

„O pjesmo! sladka moja drugarice,
Razáviv krila, u Zaričeje leti,
Ljubimca moga Jakova posjeti,
U njegvo svjetlo póljubi ga lice.

Od tužne Istre, crne sirotice,
Od srca pozdrav pónesi mu sveti —
Oa' tužne Istre, kojoj dušman kleti
Zada' le ljute rane dānomice.

On „glágo, lskimi písi“ mó proslavi,
Od „pjesm, á mojih“ liep mi vienac savi —
Za ljubav oti, ná vjeke mu hvala!

Na svietu dokle bu' dem óbstojala:
Uz moje ime i njeg' vo óe státi,
Uz moje njegvo svedj' se spómínjati“.

Ta nežna, globoko čutna čestitka, katero je bil zložil č. g. Ante Kalac, sedanji dekan Buzetski, ne označuje samo delovanje prezasluzenega „ljubimca tužne Istre“, temveč je ob jednem v kratki, b potezih

obrisana slika vse nesrečne Istre. Da! Volčič je pristen ljubimec in veren sin tužne majke Istre, ki njo je proslavil in jej okrasil bomo obleko s dragocenimi biseri in njegovo proslavljeno ime je združeno z njenim na vse veke.

Toda, kaj koristi možu za vse večnost zagotovljena slava, ko mu je zdaj v življenji — Govorimo jasno! Blagi mož je posvetil tužnej svojej domovini vse svoje življenje in jej žrtvoval svojo gmotno blaginjo; ali tužna majka Istra nema vrlenu svojemu sinu za vse te žrtve dati — ničesar! — Govorimo še jasneje! Naš vek se kaj rad ponaša z napredkom, z omiko in s toleranco! In kader je govorjenje o pospeševanju in razvoji občne človeške blaginje, prisvaja si humaniteto in krščansko ljubezen! No dobro! Pojdimo dalje! Ako posamičen človek dela za ves rod ter njemu v korist žrtvuje ne samo gmotno imetje, temveč tudi duševne moči in nazadnje, kakor se to dostikrat zgodi — exempla sunt odiosa! — tudi svoj najdražji zaklad: zdravje in življenje; da-li za takšega človeka ni dolžan skrbeti tudi ves isti rod, po gaslu: jeden za vse, vsi za jednega! Za Boga! Ako ta ali oni pojedini človek more pospeševati razvoj in napredek vsega naroda, pač menda ne bode toli velika težava, da ves ta narod omenjenemu človeku zavaruje existenco. Da-li bomo na vse večne čase toli nepraktični, kakor doslej, ko smo odlašali proslavljenje tega ali onega velezaslužnega moža do njegove — smrti! Kaj mu

koristi krasno ovenčana rakva in dragocen nagrobni spomenik, ko pa mora vse svoje žive dni — stradati?! Da-li ni grajal že Goethe, kateremu se bogme ni godilo slabo, te bedaste posmrtni slave: „Was frommt mir nach dem Tode der Grabstein? — Jetzt gebt mir, was ich brauche!“

Da, res je! „Zaslepljeni fantasti“ smo! Prepiramo se, kolikokrat na dan se ima na trgu razklicati prečeščeno ime tega ali onega slavohlepneža; da bi pa se lotili kake praktične ideje — prazne sanje! Nemci na pr. imajo za vsak stan podporni društva, pa ne samo za tiste, ki si služijo kruh s kladivom, temveč tudi za take, ki s peresom po papirji orjejo (vidi „Concordia“ na Dunaji); mi pa drug družega mazilimo s — tiskarskim črnolom! Da, praktičen, krščanski vek! Vidim, da bode treba pre-narediti znani Levstikov izrek tako-le:

„Skrbi za se, črti brata,
Vdari ga, zapri mu vrata
In trdó imej sreč!“

A tu se je bil vrnil gospod župnik s tenkovratno posodo; vendar moram takoj pristaviti, da ni bilo ob njej mej nama niti najmanjše sence o — „visokej politiki“, kakor bi sploh ne bil hotel oskruniti posvečene ure, v kateri sem se bil seznanil s toli plemenitim možem, z govorjenjem o pritlikovih strankarskih prepirih! Dixi et salvavi animam meam!

Proti večeru sem se poslovil pri čestitem „ljubimci tužne Istre“ ter se vrnil nazaj doli v Pazin,

Plzensko zimsko pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bode točarenje našega zimskega piva pričelo s 15. novembrom t.l. in pričakujemo z veseljem obilnih naročil.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWIY,
Annenstrasse 35.

(730—8)

Pâte des Gnomes
du dr. Thomson.

Sredstvo, da brada hitro in uspešno raste; gotovo jedino sredstvo, katero se je res za dobro skazalo. Zavlostne že štiri tedne rabiti Pâte, da se dobi lepo in polno brado.

Cena lončku 2 gld.

Pâte des Créoles
du dr. Thomson.

Sredstvo, da se odpravijo lasje v malo minutah na mestih, kjer jih nemarimo, n. pr. pri ženskih na zgornjih ustnih, rokah in vrasčenih obrvih. Pâte nema slabega upliva na kožo.

Cena lončku 2 gld.

(718—1)

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr-u, parfumerji.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Bracada“, 3200 ton, okoli 12. novembra.
„Surrey“, 4200 „ „ 30. „

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (697—11)

J. TERKULE,
generalnega pasažnega agenta,
Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Novost za Ljubljano!
Samo na jako kratek čas!

Z visokim dovoljenjem c. kr. deželne vlade
v prostoru v Schellenburgovih ulicah št. 6
nasproti c. kr. poštnemu uradu
velika razstava
adrijskega akvarija
iz Trsta.

Morje in njega prebivalci,
bogata zbirka živih pomorskih živalij
v njih elementu. (736—2)

Ustopenina 30 kr., za vojake 20 kr., za otroke 15 kr.
Odpri od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

C. kr. priv. zavarovalno društvo
„ÖSTERR. PHÖNIX“
na Dunaji (694—3)

naznanja s tem, da je njega večletni zastopnik gospod Ferdinand Bradaška zaradi preoblih poslov odložil svoje zastopništvo in da se sedaj izroči
glavni zastop za Kranjsko
g. Ivanu Wölfling-u
v Ljubljani, Poljanska cesta h. št. 35.

Ob enem se priporoča za zavarovanje I. proti škodam za požarom, ki bi nastal vsled ognja, strele ali eksplozije na stanovanjskih in gospodarskih poslopih, tovarnah, strojih, zalozah blaga, hišne opravi, ziti in drugim pridelkom, živini in premakljivem blagu; — II. proti razdrobljenju zreal; — III. za človeško življenje v vseh kombinacijah.

Vse škode se hitro preiščejo in točno povrnejo.

Prijatelji pilic (Laubsägen)
dobé zastoj nov cenik s podobami od (650—5)
Laubsäge-Werkzeug-Specialitäten-Lager
„zum goldenen Pelikan“
Wien, VII., Siebensterngasse 20.

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka 1 steklenica 60 kr.	Ivan Hoff-a koncentrovani sladni izvleček 1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.
Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi pristni samo v modrih zavitkih à 0,30, 15 in 10 kr.	Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada za prsi gl. 1.60, po 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. 90 kr.

Srečni zdravilni vspehi
pri hujšanju, pomanjkanju apetita in brezspanju. kašlju.

Gospodu
IVANU HOFF-u,
izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh suverenov evropskih.

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.
V Trstu, 1. oktobra 1877.

V. bl. Po rednej rabi Vaše Ivan Hoff-a zdravilne sladne čokolade vidim z veseljem precejšen vseh na meni, na telesu sem se zredil, kašelj, ki me je jako mučil, je precej popustil, in zadobil sem popolnem apetit in spanje. Prosim z nova sledi naročitev).

Z velespoštovanjem
Narciss Stefanoppulo,
Corso Stadion 11, v Trstu.

V Gorici, 6. septembra 1882.

Lansko leto sem porabil 6 steklenic Ivan Hoff-a sladnega izvlečka; te so okrepčale moje zdravje, mi dobro dele in pomagale.

Prosim mi za letos zopet precej 12 steklenic po poštnem povzetju poslati.

Z velespoštovanjem
Josip Bislak,
v Gorici, via Vogel 3.

Zdravniško zdravno poročilo.
V Rudolfovem na Kranjskem, 27. novembra 1882.

Naročeno Ivan Hoff-a zdravilno pivo dobro upliva in prosim tedaj mi je zopet poslati 13 steklenic in štiri zavite Ivan Hoff-a bonbonov iz sladnega izvlečka.

Dr. Gustav Fischer,
c. kr. polkovni zdravnik, začasno v Rudolfovem.

(583—3)

Glavne zaloge:
Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc; dalje: Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G. Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačić, drogeriji; Gorica: G. Cr stofoleti, dvorna lekarna; Celovec: W. Thurmwald, lekarna; Maribor: W. König, lekarna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raitharek; Pulj: G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S. Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz, dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco, N. Androvic, lekarni.

60 visocih odlikovanj.

LEKARNA JULIJ pl. TRNKOCZY.

Spodaj navedene specialitete, ki so po večletni izkušnji za izvrstno uspešne pripoznane, ima vedno čiste v zalogi in razpošilja takoj po poštnem povzetju

lekarna JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
„pri samorogu“
v Ljubljani, Mestni trg h. št. 4.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje se v ni-jednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj, hipavost, vrtolob, prsne in plučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodoma za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinejša vrste, bel in rožast, v škateljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalški dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odločno najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodoma vred 30 kr.

Zdravilo za kurja očesa, gotovo uplivajoče sredstvo, treba samo zvečer s čopičem namazati. 1 steklenica samo 40 kr.

Malaga najfinejša v botelijah po 60 kr. **Rum** najfinejši v botelijah po 30 in 60 kr.

Čaj najfinejši v zavitkih po 30 in 50 kr. (691—3)

Izdelki morajo imeti, da so pristni zraven stoječi podpis in zgornjo obrtno varstveno marko.

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

SARDINE
Ile Nantes — letos ujetel!

12 velkih dž (teža K. 5)	gld. 6.80
22 malih dž	7.20
18 dž (imperial s ključem, teža K. 5)	7.20
Veroneške salame, najboljša 4 K. netto	9.20

razpošilja se po zgoraj omenjenih cenah carine, vožnine in na-ložnine proti poštnemu povzetju

Anton Paparotti v Trstu. (661—5)

V Ljubljani uvedena

Dalmatinska klet

na Frančiškanskem trgu št. 3,
(Poddružnice: v Trstu, Celovci, Mariboru, Gradci, Dunaji in Linci.)

v katerem se prodajajo **Dumičičeva Dalmatinska vina**, ki so po odlikovanjih in zgornjih prodajalnih mestih slavnoznana in od mejnarodnega sanitetnega kongresa 1874 bila za zdravilo proti raznim boleznim (kakor svedočijo mnogobrojni uspehi) priznana. Glavni namen te kleti je svetni trg seznaniti s popolnem pristnimi domačimi dalmatinskimi vini in tako varovati častito občinstvo pred ponarejevanjem tega svetovno znanega trsnega soka, katerega kupujejo že svetovno znane vinske države evropske.

Za pristnost Dumičičevih zdravilnih vin, katera se dobé samo v gorenjej kleti in v podružnicah, jamči kletino oskrbnikstvo.

(739—1)